

ודוקא מתחילה שעה ראשונה עד סוף חמץ, אבל מצי לימיר מתחילה שעה ראשונה ועד סוף ארבע, דהיינו הוא יאמר שלש לא היו מום, דהה ואמר שלש דרייל בסוף שלש, ואיבך מוקמינן ליה שיפור לשעה חמישית, דהה ליכא ביןיטים אלא שתי שעות חסר משחו ושתי שעות חסר משחו יוכלו לימייעו, אבל מכל מקום עדותן בטלה אפלו בכני האי גוננו. אבל גודאי הוא יאמר שתים הוא מום, אפלו כי נימא דהה ואמר שתים ר' לבסוף שתים, לא מצי למקוי ליה במחילה שעה חמישית והא איכא טפי משתי שעות חסר משחו. וכן נמי לא מzinין לימייר מתחילה שעה שנייה ועד סוף חמץ, דברכי האי גוננו לא הו מזמין, דהה ואמר שתים מוקמינן ליה בשעה ראשונה והוא יאמר שלש ר' בתחילה שלש ומוקמינן ליה בשעה רביעית, דברכי לאו יטבו ישות חבר מושב.

רואה נונה, וזה לא יכול אלא שיש שעות חסר משהה. ומיהו אפילו בכி האיגונא עדותן בטלה, דתלינו להקל בכי היכי דלא קטילין ליה לההוא גברא, דהא דקאמר שלוש רוחצה לומר בסוף שלש, ואם כן היו מזום, דהא לא מצי למקים ליה בתחלת שעה ראשונה דהאיכא ביבניתים אפילו שלש שעות דאיינו יכול למיטיע אלא שתי שעות חסר משחו, ואם כן עדותן בטלה (בראשון) ברואה נונה - ברכזין.

ולר' יהודה ייבנין להו מתחילה שעה ראשונה עד סוף שעש, [ואי מומי להו לוכלו] – בגן יהו מזומנים. דהא דאמר חמש לא מצי למוקם ליה בשבע, דהא כי הא גונגע לא טעו אינשי דהא (בשע) [בחמש – בגן] חמה במרוח ושבבע חמה בער. וכן נמי הא דאמר שלש הוין מוזס, דהא מזים ליה ואומר מתחילה שעה ראשונה הייתה עמנון, דלא מצי למוקם ליה קודם שעה ראשונה דהא בין יממא ליליא לא טעו אינשי. ודוקא מתחילה שעה ראשונה עד סוף שעש, אבל מתחילה שעה רשותה עד סוף חמיש ליכא לימייר, דרבכى איזי גונגע לא הוין מוזס, דהא דאמר חמש מוקמינן בש והא דאמר בשלש מוקמינן ליה בתחילת שעש, דהא דאמר שלש ריל' [בסוף שלש], ואיך ליכא בינויתים אלא ב' שעות. ור' יהודה סבר דארם מכל מליטע' י' שעות חסר משחו, וכן דוקא (בתחילת) [מתחלת] שעה ראשונה, אבל (בתחילת) [מתחלת] שעה שנייה לא (הוא) [הוין] מוזס, דהא דאמר שלש מוקמינן ליה בתחילת שעה ראשונה. אבל ודאי הא דאמר חמש הויא מוזס, דאפייל כי נימא חמש ריל' בתחילת חמש, לא מצי למוקמי ליה בתחילת שעה ראשונה, דהא איך בינויתים שלש שעות שלימות. וזה דברענן כולי הא היינו דוקא להוין, אבל לימייה עוטותן בטלה אפייל פחות מכאן נמי סגיא, דאפייל כי אמרוי המזמין והלא במקום פלוי עמו היותם שלישיות רביעית וחמשית הוין עדורות בטלה. ואעיג' דיכולנא לאוקי הא דאמר [שש – בגן] דהמעשה הוה בתחילת

לבודק, וא"כ היה לנו לישאל להם אם הם יודען
קביעות של חדש אם לאו, דאי הוא ידען עדותן בטלה,
אבל עתה דכינונו והושוו לנו ר' יוס אחד, כבר ביררנו
שפיר דרי לנו בכר.

אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש עדות בטלה. ואית' ולאביי דאמר ליקון דילר מאיר לא טיע ולא כלום, איכ' אמר נקט אחד אומר בשלשה ואחד אמר בבחשה למכר דעתות בטלה, וכי נמי היה מאי למימר אחד אומר רב' ואחד אומר בר', ואפלו כי (נמי) [נימא] דהאי [ד]קאמר בשנים ר'יל בסוף שנים, והאי דקאמר ד' ר'יל בתחלת ד', מכל מקום עדות בטלה, דאבי סבר דאליבא דר' מאיר (ד) אין אדם טוע ולא כלום וא'כ' עדותן בטלה. ויל' דאין הכל נמי דהוה מאי ל민יקת הבי והכוי, ואיד' דהוה מיריע אחד אומר בשנים ואחד אומר בשלשה וסימן אחד אומר בשלש, נקט נמי [האי - נמי] בבא בשלש.

בכמה בחודש באיהו יום. ואית כיוון דכוונו עדותן בכמה בחודש, כי נמי טעו באיהו יום אמראי [לא – נכון]

קטלניין (להו) [ליה], הנה ליה מגיד וחוזר ומגיד.
ויל דהא דאמירין דאיינו מגיד וחוזר ומגיד, היינו
בדבר התלוי בסבירה כגון בדיקות, אבל בחקירות
דיניית הכתוב זו דכי טעו בחקירות ומכחשי אהדי
איין להרגנו – פג' (להורוגם), אפיילו כי הו מגידים
וחשובים וממניגים לא – ביאן במלון לבר (בלבּן).

דף יב ע"א. חקירות דאייזו שעה עדות שאיתך אתה יכול להזימה היא דברי מיטעא קטעו. ואיתך מכל מקום הוה ליה שפיר עדות שאתה יכול להזימה מאיזה יום, ואיך בשנן מומנו מאיזה יום דן מומנו מאיזה שעה. ויל דהבי אמר, שבע חקירות הו גזירת הכתוב, דנקא להו מקראי, ובענין שייהי יכול להזימה (כגון כל) (בכל - גן) חקירה וחקירה והשתא פריך שפיר דבחקירה דאייזו שעה עדות (שאתה) אשאי אבה - בגין יכול להזימה (הא)

לך מאיר דיברין להו מתחילה שעה ראשונה
וועד סוף חמיש. והשתא חן מומין לכל צד, דכי
אמרין ליה לאהי בשנייה עמנו הייתם, הוא יכול לומר.
טעיתו לאחרורי שני שעות ומעשה היה בראשונה, וועוד
היה ייכול - בגין לומר מעשה היה קודם לראשונה, אלא
 בגין יממא ליליא לא טעו אינשி, וכי אמרין ליה
ראשונה ושנייה עטגו הייתם יש לו לומר טעיתו לפני
שני שעות שלישית ורביעית, ואם אמר ליה כל ארבע
שעות עטנו הייתם הרי (קדום) (הוזם - בגין) ולבעל
(שלש) נמי ייבנין ליה (שלש) לкопיה ראשונה ושנייה
ולבתורה ייבנין ליה רביעית וחמשית, ואי מזמי ליה
בכללו (חמש) הרי מזם.

ולא נראה להרי', דהא בכל מקום אמרינו דשעת ביערו היינו שעה ששית של העולם בעברין. ועוד קשה דאמרין לנו פרך כל שעה (כ, ג) דשריפת חמץ מן התורה, ואם כן היכי מצין למליף מותר מן הקביה לשורוף אותו בשעה שמשתור, שהוא אסור מן התורה עד דהינו בשעה ששית דהא אינו אסור מן התורה עד שעה שביעית. ועוד קשה דלקמן (פס) נמי פרך כל שעה שביעית. והי שrifת חמץ מותר, אם כן מסתמא הי' דומיא דעתור, מה גותר הי' שריפתו בתור איסורו, אף חמץ הי' שריפתו בשעה שביעית דהינו אחר איסור של שית, אבל קודם איסורו לא. ועוד קשה דפירוש ישתין עד שעה שביעית, האatti למילך מיניה.

לכן נראה הדכי פירושה, אימתי שלא בשעת ביערו דהינו בשעה שביעית, או אמרין דבשraphה הוא, אבל בשעת ביערו דהינו ששית – (גנ) השבתתו בכל דבר (דהינו ששית). והכי פיריך, אם כן אמאי היבין לנו שעה אחת ללקט בה עצים, הא בשש מצוי בערו (ד) השבתתו (כל) [בכל] – (גנ) דבר. וכן מוכח בירושלמי כפירוש ר' ר'ת, דש השבתתו בכל דבר, דאמר בירושלמיrical של שעה (פ"ז ס"ה), איתתני (תנן) (תני) עד שלא הגיע זומן ביערו, פירוש דהינו קודם שבע, השבתתו (כל) [בכל] – (גנ) דבר, שהגנו זומן ביערו, דהינו בשבע, בשraphה. והשתא מדיון שריפה משמע כפירוש ר' ר'ת. ומהיו מפ' שומן ביערו הי' כפירוש רשי'.

ומכל מקום קשה לפירוש ר' ר'ת דפירוש ובש השבתתו בכל דבר, דהא אמרין במנתניתן ושורף בתחלת שש, אלמא משמע דבשraphה. ויש לתאריך דהינו דוקא מדרבנן, אבל מדאורייתא הי' השבתתו בכל דבר. ואית אם כן אמאי פריך מהא דיהבו ליה רבנן שעה אחת ללקט עצים, כיון דאמר בשraphה היא איכ' ציריך ליהב ליה שעה אחת ללקט בה עצים. ויל' דמכל מקום פריך שפיר, דכיון דלא הי' בשraphה אלא מדרבנן, מושם דרבנן לא הוה להו (למייתני) [למייהב – (גנ) ליה שעה אחת ללקט בה עצים, קר' פירוש ריב'א].

גיראה מושום יומם המעונן. ואית גבי עדות נמי אמאי עדותן בטללה, היה לנו לךים עדותן ולמיטל ולומר דראוי ביום המעונן וכלך לא הבינו בין חמץ לשבע. ויל' כיוון הרבה ימים אינו מעוננן לא אולין בת רmittelות להחמיר, דהא ספק נשות להקל.

ארבע זומן סעודה לכל היה. לא שירק הא טעם לענין נשות, [דלא] רמי אנטפה ולא מידכר על ידי זמן אכילתו וטעי שפיר בין רביעית לאתרות.

אחד אומר קודם הנץ החמה ואחד אומר אחר הנץ החמה עדותן בטללה וכו'. ואית אם כן מאין קאמר לעיל (עמדו ג') דהיבין להו מתחלת שעה

שש והוא דקאמר ג' ר'יל בסוף ג', ואיך ליכא בניתים ג' שעות חסר ממשו, מ"מ תלין לנו קולא כי הוכי דלא קטילנו ליה לההוא גברא, (והא) (דהה) – (גנ) דקאמר ג' ר'יל בתחלת ג', ואיך לא מצינן לאוקי ליה בתחלת – (גנ), דהא איכא תפ' מני שעות חסר ממשו (דאי) (וזאין – (גנ) כאן אלא עד אחד כדפ', ואיך נחלקה עדותן, דאעיב דמצוי לאוקים ליה לההיא גברא דקאמר ג' דהמעשה היה בתחלת שעה ראשונה, מ"מ עדותן בטלה, דהא דקאמר תפ' מני שעות חסר ממשו, אפילו ראשונה, (דהה) איכא תפ' מני שעות חסר ממשו, ואף כי נימא דה רוצה לומר בתחלת ה', ואיך נחלקה

עדותן ואין כאן אלא עד אחד כפירוש הקונטרס. ומכל מקום קשיא לוייב' א', דכי היכי דהיבין לנו יומין שתיעות לר' מאיר ושלש לר' יהודה, כמו כן אמאי לא היבין למויין שתיעות לר' מאיר ולר' יהודה ג' שעות, וכשאומרין המויין עמו היו היטם עד סוף חמיש טועים הם, דהוה להו למיר עד סוף ד' דהמעשה היה בתחלת חמיש, ונוהי עדותן מוכחתת היא, דהא דקאמר שתים לא היה יכול [לעלוות – הגבי'ין] עד תחלת חמיש, מכל מקום מוזמין לא הו, דהא דקאמר שלש ר'יל בסוף שלש ואיך יכול לטעות עד תחלת חמיש, וכן לר' יהודה קשה כדפ'.

ויל' דכינויו שניהם מכוניות לומר שעה אחת, לא אמרין טוועין, דהא דוקא בגיןו מאי שאמור בשתי שעות ואחד אומר (בחמש) [בשלש – (גנבי'ין)] אמרין דהן טוועין, כיון שאין מכוניות בשעה, אבל במויין דהן טוועין. ואיך הא דקאמר לעיל וחקירות דאיו שעה עדות (שאתה) [שאי אתה – (גנ) יכול להזימה היא בודקין ובז' – (גנ) חקירות באיזו דאמרין לעיל הוי בודקין ובז' – (גנ) חקירות באיזו שעה, דבכחיו ודאי לא מצינן למיר דמיטעתא קטעו כיון המכוניות הם לומר שעה אחת, אלא קאי אהיה דלעיל דחא אומר [בשנים ואחד אומר בוג' אחד אומר בני אמר – (גנבי'ין) בשלש ואחד אומר בחמש. וכן משמע ליל'(ה) דקאמר לר' מאיר היבין להו, וכן לר' יהודה, ואיך לההיא דבודקיין (בד) (בז' – (גנ) חקירות הא ר'ם ור' ז' לא מירוח עלה, אלא ודאי קאי אהיה דלעיל דחא אומר בשנים ואחד אומר בוג' אחד אומר בני ואחד אומר בה' ג'.

ע'ב. אימתי שלא בשעת ביערו. פירוש רשי' דהיבין בשעת שעות, או אמרין דהוא בשraphה, אבל בשעת ביערו דהינו שעה שביעית שהוא חייב בערן מן התורה, השבתתו (כל) [בכל – (גנ) דבר, ההיפ', כיוון דבשעת ביערו דהינו שעה שביעית השבתתו (כל) [בכל – (גנ) דבר, אמאי היבוי ליה רבנן שעה אתרת ללקט בה עצים, ימיחן ליה עד שעה שביעית יהיא השבתתו (כל) [בכל – (גנ) דבר כפירוש הקונטרס.]